

Griffienummer :
Repertoriumnummer : 2294
Verstekvonnis : - Griffienummer
- Veroordelingsnummer(s) :
Vonnisdatum : 08.11.2005

PRO JUSTITIA

**De Correctionele Rechtbank van het arrondissement Hasselt,
13^{de} kamer, spreekt het volgende vonnis uit:**

INZAKE HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1/ , geboren ,
werktuigkundige, wonende te

2/ , geboren , huisvrouw,
wonende te

IN VERZET tegen een vonnis van de correctionele rechtbank van het
arrondissement Hasselt, 13^o kamer, bij verstek tegen hen uitgesproken in datum van:
07.12.1999.

VERDACHT VAN TE : op niet nader te bepalen data tussen 03 januari 1995 en 09 september 1996:

als (mede)eigenaar(s) die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven,

op het onroerend goed gelegen te gekadastreerd of geweest zijnde
, eigendom van :

1/ , geboren
werktuigkundige, wonende te

2/ , geboren , huisvrouw,
wonende te

A/ Een grond te hebben gebruikt voor het oprichten van een vaste inrichting te weten de aanleg van een geasfalteerde toegangsweg van 14 m breed en 60 m lang zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen en van 09 september 1996 tot 17 september 1998 voormelde toegangsweg in stand te hebben gehouden.

B/ Te hebben ontbost, zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen en van 09 september 1996 tot 17 september 1998 voormelde ontbossing in stand te hebben gehouden.

C/ Een opslagruimte voor gebruikte voertuigen of voor schroot te hebben aangelegd, zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen en van 09 september 1996 tot 17 september 1998 voormelde opslagruimte in stand te hebben gehouden.

VERBETERING EN AANVULLING:

Verdacht van te , zonder stedenbouwkundige vergunning,

- A. tussen 3 januari 1995 en 9 september 1996, op een niet te bepalen data, in meerdere malen, een geasfalteerde toegangsweg van 14m x 60m te hebben aangelegd,
- B. vanaf 10 september 1996 tot 18 september 1998 deze toegangsweg in stand te hebben gehouden,
- C. tussen 3 januari 1995 en 9 september 1996 een perceel te hebben ontbost,
- D. vanaf 10 september 1996 tot 18 september 1998 deze toestand in stand te hebben gehouden,

- E. tussen 3 januari 1995 en 9 september 1996, op een niet nader te bepalen data, een opslagruimte voor gebruikte voertuigen of voor schroot te hebben aangelegd,
- F. vanaf 10 september 1996 tot 18 september 1998 deze opslagplaats in stand te hebben gehouden.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - thans art. 68 §1 Besluit van de Vlaamse regering d.d. 22 oktober 1996 tot wijziging van het Besluit van de Vlaamse regering van 24 september 1996 tot coördinatie van de Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw;

- de plaats te herstellen in de vorige toestand; en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 7000 Fr., *thans gelezen als 173,53 euro*, per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te : op 04.11.1999,
en ambtshalve ingeschreven.
Ontvangen : 3.840 frank. De Bewaarder (get.) :

Welk vonnis vermeldt:

eerste beklaagde :

- Verklaart beide beklaagde plichtig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.
- Veroordeelt beklaagde tot een geldboete van **HONDERD VIJFTIG FRANK**, gebracht op DERTIGDUIZEND FRANK, door verhoging met 1.990 decimen, subsidiair een gevangenisstraf van ZEVENTIEN DAGEN.
- Verplicht beklaagde, bij toepassing van art. 28 en 29 der wet van 01.08.1985 en art. 58 KB. 18.12.1986, zoals gewijzigd door art. 3 der wet van 24.12.1993, tot betaling van **EEN bijdrage van TIEN frank, gebracht op TWEEDUIZEND frank**, door verhoging met 1.990 decimen.
- Verwijst beklaagde tevens tot de kosten der publieke vordering, begroot op de som van **2.483 frank**, doch niet inbegrepen de kosten van betekening van huidig vonnis, welke eveneens door beklaagde dienen gedragen.

- Legt aan de veroordeelde tevens een vergoeding op van **1.000 frank**, overeenkomstig het artikel 91 van het K.B. van 28 december 1950, zoals gewijzigd bij artikel 1 van het K.B. van 23 december 1993.

tweede beklaagde :

!

- Verklaart beide beklaagde plichtig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

- Veroordeelt beklaagde tot een geldboete van **HONDERD VIJFTIG FRANK**, gebracht op DERTIGDUIZEND FRANK, door verhoging met 1.990 decimen, subsidiair een gevangenisstraf van ZEVENTIEN DAGEN.

- Verplicht beklaagde, bij toepassing van art. 28 en 29 der wet van 01.08.1985 en art. 58 KB. 18.12.1986, zoals gewijzigd door art. 3 der wet van 24.12.1993, tot betaling van **EEN bijdrage van TIEN frank**, gebracht op **TWEEDUIZEND frank**, door verhoging met 1.990 decimen.

- Verwijst beklaagde tevens tot de kosten der publieke vordering, begroot op de som van **2.483 frank**, doch niet inbegrepen de kosten van betekening van huidig vonnis, welke eveneens door beklaagde dienen gedragen.

- Legt aan de veroordeelde tevens een vergoeding op van **1.000 frank**, overeenkomstig het artikel 91 van het K.B. van 28 december 1950, zoals gewijzigd bij artikel 1 van het K.B. van 23 december 1993.

*** *** ***

- Beveelt het herstel van de plaats in de vorige staat, hetgeen impliceert:

1. het verwijderen van alle opgeslagen autowrakken en schroot;
2. het ongedaan maken van de uitgevoerde reliëfwijziging en ontbossen door:
 - het afgraven van de aangevoerde koude asfalt
 - het heraanplanten op de percelen 10/n en 12/r door Pinus Sylvestris z1 en v1 met een plantafstand van 1m bij 1m; de eventueel niet in groei aanslaande bomen dienen te worden vervangen totdat de percelen opnieuw volledig zijn begroeid

en dit binnen **de VIER MAANDEN** nadat huidig vonnis in kracht van gewijsde getreden is en beslist dat het College van burgemeester en schepenen of de gemachtigde ambtenaar, ingeval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, daarin op kosten van beklaagden kan voorzien.

- Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats.

- Zegt dat de veroordeelden gehouden zijn alle uitvoeringskosten verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de Beslagrechter;

- Veroordeelt beklaagden daarenboven tot een dwangsom van 7.000 frank per dag vertraging bij niet uitvoering van huidig vonnis binnen de gestelde termijn.

*** *** ***

Gelet op de stukken van het rechtsgeding.

Gehoord in openbare zitting:

- het Openbaar Ministerie in haar vordering;

- Mr. _____, advocaat te _____,
vertegenwoordigt beklaagden, die ter zitting niet verschenen.

*** *** ***

Het verzet is regelmatig naar de vorm en werd tijdig ingesteld; het is derhalve ontvankelijk.

De rechtbank stelt vast dat het verstek aan het persoonlijk toedoen van beklaagden te wijten is.

Het vonnis van 7 december 1999, bij verstek gewezen tegen beklaagden, is vervallen.

De dagvaarding dient als volgt te worden verbeterd en aangevuld:

Verdacht van te _____, zonder stedenbouwkundige vergunning,

A. tussen 3 januari 1995 en 9 september 1996, op een niet te bepalen data, in meerdere malen, een geasfalteerde toegangsweg van 14m x 60m te hebben aangelegd,

- B. vanaf 10 september 1996 tot 18 september 1998 deze toegangsweg in stand te hebben gehouden,
- C. tussen 3 januari 1995 en 9 september 1996 een perceel te hebben ontbost,
- D. vanaf 10 september 1996 tot 18 september 1998 deze toestand in stand te hebben gehouden,
- E. tussen 3 januari 1995 en 9 september 1996, op een niet nader te bepalen data, een opslagruimte voor gebruikte voertuigen of voor schroot te hebben aangelegd,
- F. vanaf 10 september 1996 tot 18 september 1998 deze opslagplaats in stand te hebben gehouden.

1.

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004).

Tijdens de geïncrimineerde periode werden de ten laste gelegde feiten strafbaar gesteld door de artikelen 44, 64 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gewijzigd bij de artikelen 2, 99, 146, 147, 149, 153 en 160 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999.

Aan de constitutieve elementen van de ten laste gelegde misdrijven en aan de minimale erop gestelde straffen werd echter niet geraakt.

2.

De feitelijk strafbare gedraging in hoofde van beklaagden bestaat erin dat zij zonder een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een toegangsweg en een opslagplaats voor gebruikte voertuigen of schroot hebben aangelegd en in stand gehouden en tevens een ontbossing hebben doorgevoerd en in stand gehouden.

3.

Beklaagden zijn de mede-eigenaars van een onroerend goed gelegen te _____, kadastraal gekend onder _____.

Deze percelen liggen deels binnen de grenzen van een woongebied (_____) en deels binnen de grenzen van een natuurgebied (_____) (gewestplan _____) (ggk. bij K.B. van 3 april 1979).

Bij besluit van het college van burgemeester en schepenen van 12 juli 1995 werd aan beklaagde _____ een vergunning toegekend voor de exploitatie van een autoherstelplaats op de _____.

percelen : op voorwaarde dat geen exploitatie op het perceel , dat binnen het natuurgebied ligt, mocht plaats hebben.

Op 4 juni 1998 werd vastgesteld dat beklaagden niet alleen een verharde toegangsweg hadden aangelegd, tot gedeeltelijke ontbossing waren overgegaan maar tevens de exploitatie van hun handel hadden ingericht in een natuurgebied.

Het staat vast dat de niet vergunde bouwwerken zonder de rehtens vereiste stedenbouwkundige vergunning worden in stand gehouden in de geïncrimineerde periode.

4.

Op 24 december 2003 werd vastgesteld dat het terrein grotendeels was ontruimd; de toegangsweg was evenwel nog aanwezig en 4 schrootwagens stonden opgesteld achter het bedrijfsgebouw.

Beklaagden hebben doelbewust een inbreuk gepleegd ervan uitgaande dat éénmaal de reliëfwijziging was gerealiseerd, de toestand zo wel zou blijven. De feiten tonen aan dat zij lichtzinnig omspringen met de wettelijke regels. De beklaagden moeten beseffen dat zij zich niet ongestraft boven de wet kunnen stellen. Dergelijke ingesteldheid is maatschappelijk onaanvaardbaar. Het belang van de gemeenschap bij een goede ruimtelijke ordening kan niet ondergeschikt worden gemaakt aan enig ander belang van de beklaagden.

Mede gelet op het blanco, dan wel relatief gunstig strafrechtelijk verleden en de omvang van de inbreuk, hun respectievelijk aandeel daarin en het herstel wordt aan beklaagden een geldboete deels met uitstel opgelegd.

5.

De herstellvordering werd ingesteld bij vordering van de gemachtigde ambtenaar van 21 augustus 1998.

De vordering werd regelmatig (art. 149 DORO) en tijdig (art. 26 Voorafgaande Titel Sv.) ingesteld. Het bij decreet van 4 juni en 21 november 2003 gewijzigd artikel 149 DORO vereist niet dat de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur de herstellvordering opnieuw moet overwegen of aan die wijzigingen moet aanpassen (in dezelfde zin: Cass., 23 november 2004,). Artikel 149, tweede lid DORO is nog niet in werking getreden (art. 198bis DORO).

De inbreuk van instandhouding is bewezen en maakt een onrechtmatige toestand uit.

De herstellvordering is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk. Aan de rechtbank komt geen opportuniteitsbeoordeling van het gevorderde herstel toe (in dezelfde zin: Arbitragehof nr. , 1 maart 2005, overweging B.18.2; Cass., 15 juni 2004, en

R.v.St., b.v.b.a. G., nr. , 2 april 2004, *R.W.* 2004-05, 306, noot). De beklaagden betwisten niet de feitelijke en juridische grondslag van de herstellvordering die op zich een afdoende motivering is (in dezelfde zin: Cass., 4 december 2001, *R.W.*, conclusie 1 . De herstellvordering moet niet negatief gemotiveerd zijn (Cass., 16 december 2003, *T.R.O.S.* . De bouwwerken worden instandgehouden zonder de wettelijk vereiste voorafgaande stedenbouwkundige vergunning. Er zijn geen elementen die de herstellvordering zouden aantasten door machtsoverschrijding of machtsafwending (in dezelfde zin: Cass., 3 maart 2004,). De herstelltermijn wordt hierna bepaald in functie van de omvang van het herstel.

*** *** ***

Gelet op de artikelen :

Wetboek straffvordering art. 185,187,188,190,194,197

Wetboek strafrecht art. 2,38,40,65

Wet van 29 maart 1962 art. 44, 64 en 69, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, gewijzigd bij de artikelen 42, 66 en 72 van het Decreet van 22 oktober 1996 en thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S.22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004).

Wet 24.12.1993 art. 1/2

Wet 05.03.1952 art.1 en Wet 07.02.2003

Wet 01.08.1985 art. 29 gewijzigd door Wet 22.04.2003 art. 3 gewijzigd door

KB. 19.12.2003 art. 23

Wetten 30.10.1998 en 26.06.2000 en KB. 20.07.2000 (ivm. euro)

Verordeningen (EG) nr. 1103/97, Raad van 17 juni 1997 en

nr. 974/98, Raad van 3 mei 1998

Wet 15.06.1935 art. 2,14,31,32,33,34,35,36,37,41

*** *** ***

OM DEZE REDENEN :

De rechtbank statuerende **OP TEGENSPRAAK;**

Verklaart het verzet ontvankelijk.

Stelt vast dat het vonnis van 7 december 1999, bij verstek gewezen tegen beklaagden, vervallen is.

En opnieuw rechtdoende:

Verbeterd en vult de dagvaarding als volgt aan:

Verdacht van te zonder stedenbouwkundige vergunning,

- A. tussen 3 januari 1995 en 9 september 1996, op een niet te bepalen data, in meerdere malen, een geasfalteerde toegangsweg van 14m x 60m te hebben aangelegd,
- B. vanaf 10 september 1996 tot 18 september 1998 deze toegangsweg in stand te hebben gehouden,
- C. tussen 3 januari 1995 en 9 september 1996 een perceel te hebben ontbost.
- D. vanaf 10 september 1996 tot 18 september 1998 deze toestand in stand te hebben gehouden,
- E. tussen 3 januari 1995 en 9 september 1996, op een niet nader te bepalen data, een opslagruimte voor gebruikte voertuigen of voor schroot te hebben aangelegd,
- F. vanaf 10 september 1996 tot 18 september 1998 deze opslagplaats in stand te hebben gehouden.

De rechtbank stelt vast dat de feiten gepleegd werden vóór 31.12.2001, zodat de Wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro geen toepassing kan vinden ten aanzien van de geldboete. Deze Wet houdt immers een strafverzwaring in. De regels van de Europese Unie, zoals vervat in de Verordening (E.G.) nr. 1103/97 van de Raad van 17 juni 1997 over enkele bepalingen betreffende de invoering van de euro (P.B. 19 juni 1997, L. 162) en de Verordening (E.G.) nr. 974/98 van de Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro (P.B. 11 mei 1998, L. 139) dienen dan ook toegepast te worden: omzetting, hetzij omrekening en afronding, van bedragen uitgedrukt in een oude munteenheid in een bestaand rechtsinstrument. Immers bedragen uitgedrukt in de oude Belgische Frank blijven zonder betekenis en worden inhoudsloos.

Eerste beklaagde

Verklaart beklaagde schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding en verbeterd bij huidig vonnis.

Veroordeelt beklaagde voor deze feiten tot een geldboete van (500 : 40,3399), hetzij 12,39 euro, gebracht op **2.478 euro** of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 10 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 55 euro.

En aangezien het niet bewezen is dat veroordeelde reeds een veroordeling heeft ondergaan tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden en men mag hopen dat veroordeelde zich aan dergelijke misdrijven niet meer zal schuldig maken, er toepassing mag gemaakt worden van art. 8§1 van de wet van 29 juni 1964.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis lastens deze veroordeelde wordt uitgesteld, vanaf heden, gedurende **drie jaren** voor een deel van de geldboete van (350 : 40,3399), hetzij 8,68 euro, gebracht op **1.736 euro** of een vervangende gevangenisstraf van 65 dagen.

Verwijst beklaagde tot de kosten van het verstekvonnis, betekeningskosten inbegrepen, en de kosten van het verzet, deze te wijten zijnde aan het persoonlijk toedoen van beklaagde, in totaal begroot op de som van **129,41 euro**, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheek van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28/12/1950, gewijzigd bij art. 1 K.B. 23/12/1993 en gewijzigd bij art. 1 K.B. van 11/12/2001 de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Tweede beklaagde

Verklaart beklaagde schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding en verbeterd bij huidig vonnis.

Veroordeelt beklaagde voor deze feiten tot een geldboete van (500 : 40,3399), hetzij 12,39 euro, gebracht op **2.478 euro** of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 10 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 55 euro.

En aangezien het niet bewezen is dat veroordeelde reeds een veroordeling heeft ondergaan tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden en men mag hopen dat veroordeelde zich aan dergelijke misdrijven niet meer zal schuldig maken, er toepassing mag gemaakt worden van art. 8§1 van de wet van 29 juni 1964.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis lastens deze veroordeelde wordt uitgesteld, vanaf heden, gedurende **drie jaren** voor een deel van de geldboete van (350 : 40,3399), hetzij 8,68 euro, gebracht op **1.736 euro** of een vervangende gevangenisstraf van 65 dagen.

Verwijst beklaagde tot de kosten van het verstekvonnis, betekeningskosten inbegrepen, en de kosten van het verzet, deze te wijten zijnde aan het persoonlijk toedoen van beklaagde, in totaal begroot op de som van **129,41 euro**, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28/12/1950, gewijzigd bij art. 1 K.B. 23/12/1993 en gewijzigd bij art. 1 K.B. van 11/12/2001 de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

*** *** ***

Beveelt op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen een termijn van één jaar, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., door het afgraven van de aangevoerde koude asfalt, het heraanplanten van de gekapte bomen met Pinus Sylvestris z1 en v1 met een plantafstand van 1m bij 1m en de verwijdering van de gebruikte voertuigen en schroot en dit alles onder verbeurte van een dwangsom van € 170 per dag.

Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklaagden op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

